

1114.

Z Vrbovčanských Kopanic.

Zdlouhavě.

Smutne sťa - vík zpí - vá v kle - ci za - tvo - re - ný, * smutne sťa -
vík zpí - vá v kleci za - tvo - re - ný, keď si on zpome - ne,
keď si on zpome - ne, keď si on zpome - ne, že je za -
tvo - re - ný.

[: Smutne slavík zpíva
v kľeci zatvorený, * :]
[: keď si on zpomene :]
že je zatvorený.

[: Zaspívaj, slavičku,
rozveseľuj poľe, :]
[: ja snad rozveseľíš :]
to srdenko moje.

1115.

Z Hrušek.

Mírně.

Dyž si já zpo - me - nu na můj věk sľo - bod - ný,
tak ňa má hľav - ička pře - ve - li - ce bo - lí. bo - lí.

Dyž já si zpomenu
na můj věk sľobodný,
tak ňa má hľavička
převeľice boľí.

Hľavičko, hľavo má,
už ňa toľik neboľ,
rači sa ně pukni,
lebo sa ně zahoj.

* zatvorený = zavřený.